

givelse osv. er nødvendigt. Det har vi argumenteret for masser af gange, og det gælder også på dette her område. Jeg tror slet ikke på, at der kan stilles et spørgsmål, man kan svare ja eller nej til ved en folkeafstemning. Det skal jeg komme tilbage til under min ordførertale; jeg har ikke tid til mere her og nu.

Så var der spørgsmålet om at kalde folk for racister, fremmedhadere, nazister osv. Fru Pia Kjærsgaard brugte udtrykket, at *man* gør, og *man* gør. Da jeg havde den ære at være minister for offentlige arbejder, frabad jeg mig, at personalet brugte udtrykket man undtagen i ganske særlige tilfælde, for der er ikke noget mere ansvarsforflygtigende og uforpligtende ord end man. Hvem er disse man?

Jeg har oplyst her fra talerstolen, hvilke to personer her i landet jeg har kaldt for racister. Jeg har ikke engang kaldt pastor Krarup fra Seem ved denne betegnelse – og jeg har for øvrigt stillet op til debatter med ham, så det er også usandt, at vi ikke stiller op. Men hvem er disse man, der har kaldt hvem?

Det er usandt, det er en nonsenspåstand for at mistænkeliggøre anderledes tænkende. Fru Pia Kjærsgaard kan mene, hvad hun vil. Jeg har aldrig kaldt hende ved nogle af de grove skældsord, som hun påstår, og derfor vil jeg tillade mig at sige, at det simpelt hen er usandt.

Og så lige, nu der er blevet spurgt om familiesammenføringer: Jeg har her tallene fra Danmarks Statistik om familiesammenføringer i de senere år. I 1988 drejede det sig om 1.216 personer, i 1989 2.092, i 1990 1.826, i 1991 1.665, i 1992 2.113 og i 1993 1.255. Hvad er det for noget overhovedet at føre debat om? Er det et problem for Danmark? Når det har været på sit højeste, har det været lige ved 2.000 om året, og i 1993 – det er altså det sidste tal, jeg har – har det været 1.255. Er det noget problem for nogen danskere eller for Danmark i det hele taget? Det er det overhovedet ikke.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Jeg opfatter denne debat om familiesammenføringer lidt, som om den bliver ført imellem hr. Søren Søndergaard og hr. Arne Melchior, og det synes jeg er o.k.

Så vil jeg godt sige til hr. Arne Melchior: Man siger fra Folketingets talerstol, og jeg skal citere, hvad hr. Arne Melchior nu sagde: Jeg – og det var hr. Arne Melchior – har ikke engang kaldt pastor Søren Krarup for racist, og heller ikke fru Pia Kjærsgaard.

Tak for tilliden! Må jeg så sige til hr. Arne Melchior: Der ligger bl.a. de antydninger i hr. Arne Melchiors argumentation, som jeg synes ganske enkelt er for ringe. Der var mange ting, som jeg ikke engang ville kalde hr. Arne Melchior for, som jeg ikke kunne drømme om at gøre, men der ligger de antydninger i hr. Arne Melchiors argumentation, som er så firkantede, og som siger utrolig meget.

Må jeg så sige til fru Elisabeth Arnold med hensyn til en folkeafstemning: Jeg vil godt appellere til alle. Jeg kan bruge underskrifter fra alle, der overhovedet vil skrive under, og også hr. Jacob Haugaard, hvis det skulle være.

Det, det drejer sig om, er jo, at det er det her lovforslag, der bliver sendt ud til folkeafstemning. Det må jeg også sige til hr. Arne Melchior, der havde misforstået det. Det er dette lovforslag, der bliver sendt ud til folkeafstemning efter grundlovens § 42.

Jeg har den opfattelse, at uanset om man er enig i Fremskridtspartiets synspunkter, eller man er uenig i, hvordan den afstemning bør falde ud, kan man da godt skrive under. Det kunne være – jeg tror ikke på det, men det kunne jo være – at den faldt ud til fru Elisabeth Arnolds og hendes partis fordel, men lad det dog komme an på en prøve. Jeg ønsker bare sandheden og at høre den af den danske befolkning.

Hvad med Øresundsprojektet, fru Elisabeth Arnold? Det kan vi jo godt være enige om at sende ud til en folkeafstemning; men det er måske noget andet, fordi Det Radikale Venstre ligesom Fremskridtspartiet ikke går ind for Øresundsprojektet. Det er for galt af politikere, at det kun er de synspunkter, de selv er enige i, der kan sendes ud til folkeafstemning. Fremskridtspartiet er tilhænger af folkeafstemninger.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Jeg havde det ligesom hr. Arne Melchior. Jeg var lidt forundret over den brede pensel, hvormed fru Pia Kjærsgaard beskyldte os andre for at have kaldt andre mennesker racister. Jeg tror aldrig, jeg har brugt udtrykket om noget menneske.

Jeg har den grundholdning, at hvis man forstår racisme som den ene races mereværd i forhold til den anden, så tror jeg faktisk ikke, der er racisme i Danmark. Den er i hvert fald så minimal; det drejer sig om ganske få mennesker. Noget andet er, at der kan være tale om noget diskriminering af folk, der er anderledes, men